

РЕШЕНИЕ

№ 22192

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 17.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6593** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано във връзка с решение № 7735/21.06.2024 г., постановено по адм.д. № 3383/2024 г. по описа на ВАС, VII отд., с което е обезсилено решение 5329/09.08.2023 г., постановено по адм.д. № 11764/2022 г. по описа на АССГ, II отд., 33 състав, като са дадени задължителни указания относно надлежното конституиране на страните по делото.

Производството по делото е образувано по подадена от С. Г. и „Оркун Улусларараси Наклият“, представлявано от Е. С., чрез адв. К. А., срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ /ОО „АА“/ [населено място] при РД „АА“ към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИА“АА“/, с която е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ - временно спиране от движение на влекач, с рег. № PFC759 и прикачено полуремарке с рег. № 34ACN230 до заплащане на наложената с НП глоба за извършено нарушение и осигуряване на водач, който е гражданин на държава членка на ЕС или отговаря на изискванията на чл. 7, ал.4 ЗАВП.

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочват се аргументи за издаване на оспорената заповед при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са аргументи за нищожност на оспорената заповед, като се твърди, че е издадена от некомпетентен административен

орган. Твърди се, че административното производство е незаконосъобразно проведено, тъй като е съставен АУАН на лице, което не владее български език. В АУАН не са сочени основания за налагане на ПАМ по чл. 106 от ЗАвП. Молят за отмяна на заповедта.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят С. Г. не се явява и не се представлява. В постъпила молба от адв. Л., процесуален представител, излага съображения по основателността на жалбата и моли за отмяна на заповедта. Представя списък с разноски, които се претендират.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят „Оркун Улусларараси Наклият“ не се представлява. В постъпила молба от адв. Л., процесуален представител, излага съображения по основателността на жалбата и моли за отмяна на заповедта. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

В представена писмена защита допълва изложените твърдения за незаконосъобразност на оспорвания акт.

Ответникът, началник на ОО“АА“-гр. С., към РД „АА" към „ИА „АА““, е представил административната преписка. Взема становище за неоснователност на жалбата, като посочва, че проверяващия епик е установил, че С. Г. извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на общността, валиден от Р. Турция до Р. У. и е извършил следното нарушение: за 24 часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа. Дневната почивка е намалена с ч часа и 11 минути. Поради това е издадена и процесната заповед. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебното заседание не се представлява.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършване на проверка на 23.11.2022 г., за спазване на разпоредбите на ЗАвП, Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове, инспекторите Т. Б. и Б. Н. в РД“АА“ [населено място] установили, че Serkan Genc от Р. Турция / [дата на раждане] /, около 09:50 часа в [населено място], на околновръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759, собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Тирсан с рег. № 34ACN230 /собственост на О. ULUSLARARASI/, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Турция до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г. При извършената проверка са установени следните нарушения:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г.

на МТ.

За констатираните нарушения са съставени против Serkan Genc от Р. Турция два Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 330931/23.11.2022 г. за нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗавП и чл. 2, § 3 от Регламент 561 и АУАН № 331680 от 23.11.2022 г., за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТ.

Въз основа на АУАН са издадени две наказателни постановления /НП/. С НП № 42-0004081/23.11.2022 г., на водача Serkan Genc от Р. Турция е наложено наказание “глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева. С НП № 42-0004082/23.11.2022 г., на Serkan Genc е наложено наказание “глоба” в размер на 2000 лева.

Въз основа на тези данни е издадена заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО“АА“ [населено място], при РД „АА“ към ИА“АА“. В заповедта е описана следната фактическа обстановка: на 23.11.2022 г., Serkan Genc от Р. Турция / [дата на раждане] /, около 09:50 часа в [населено място], на околновръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759, собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Тирсан с рег. № 34ACN230 /собственост на О. ULUSLARARASI/, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Турция до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г., като извършва две нарушения, както следва:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ.

В мотивите на заповедта е посочено, че нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България е налице и правно основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. “г” ЗавП.

Със заповедта на основание чл. 107, ал. 1, във вр. с чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“, т. 1, б. „в“ от ЗавП, е приложена ПАМ - временно спиране от движение на влекач с рег. № PFC759 и прикачено полуремарке с рег. № 34ACN230, до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози.

Заповедта е връчена на С. Г. от Р. Турция при условията на отказ на 24.11.2022 г.

Собственикът на превозното средство О. Uluslararasi и С. Г. са подали жалба срещу заповедта за ПАМ на 07.12.2022 г. директно в съда.

Със Заповед № РД-01-553/23.11.2021 г., изпълнителният директор на ИА АА е определил лицата, заемащи длъжността началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“, да имат право да прилагат ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗавП. Със Заповед № 280/15.05.2015 г., лицето издало заповедта е назначено на длъжността началник ОО-АА, [населено място].

Въз основа на така описаната и възприета фактическа обстановка, АССГ, II отд., 33 състав е постановил решение № 5329/09.08.2023 г., по адм.д. № 11764/2022 г. по описа

на АССГ, с което жалбата от С. Г. срещу процесната заповед е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес от оспорване на заповедта. 33 състав на АССГ е развил мотиви, че С. Г. не е адресат на заповедта, не е собственик на автомобила, единствено е негов водач, но законните му права и интереси не се засягат от заповедта. Жалбата от другия жалбоподател „Оркун Улусларараси Наклият“, представлявано от Е. С. е отхвърлена като неоснователна.

Решението на АССГ е обезсилено с решение № 7735/21.06.2024 г., постановено по адм.д. № 3383/2024 г. по описа на ВАС, VII отд., поради участието на ненадлежен ответник пред първата инстанция. Дадени са указания относно конституирането и призоваването на страните по делото.

Пред настоящата инстанция се представи Решение № 2011/01.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 16451/2022 г. на СРС, с което е отменено НП № 42-0004081/23.11.2022 г., издадено от началника на ОО АА, С., с което на основание чл. 53, ал.1 ЗАНН, вр. Чл. 93б, ал.7, т.3 ЗАвт.П е наложена на С. Г. глоба в размер на 500 лв. за извършено нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2 АЕТР, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП и чл. 2, § 3 от Регламент 561/06. Мотиви за отмяната на НП,ъ СРС е намерил в това, че АУАН и НП са връчени на жалбоподателя единствено на български език, а С. Г. е турски гражданин. Не са представени доказателства на лицето да е осигурен преводач. Няма данни решението да е влязло в сила, но след направена справка в деловодната система на АССГ не се установи дело, образувано по жалба срещу посоченото решение.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник ОО“АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА“АА“, за прилагане на принудителна административна мярка „временно спиране от движение на влекач с рег. № PFC759 и прикачено полуремарке с рег. № 34ACN230 - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози.

Съдът намира, че е сезиран с жалба срещу годеен за оспорване административен акт. Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу процесната заповед, е АССГ, тъй като жалбоподателите са със седалище в Р. Турция, поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

По отношение на жалбата на О. Uluslararasi, съдът намира, че е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесния акт, тъй като с него се засягат негови права и интереси. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което се представиха доказателства.

По отношение на жалбата на С. Г. от Р. Турция, съдът намира, че жалбоподателят не е активно легитимиран да оспори процесния административен акт, тъй като не е негов адресат и с него не са засегнати негови права и законни интереси. Автомобилът е собственост на О. Uluslararasi, който е упражнил правото си да оспори акта, засягащ правната му сфера. Касае се за абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно, като при липсата ѝ оспорването е недопустимо, съгласно чл. 159, т. 4 от АПК. Ето защо, от изложеното съдът следва да приеме, че

жалбоподателят Serkan Genc не разполага с активна процесуална легитимация да обжалва процесната заповед, поради което, жалбата като недопустима следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част да бъде прекратено /в този смисъл решение № 7275/12.06.2024 г. по адм. дело № 10203/2023 г. на ВАС, VII отделение/.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.107, ал.1 от ЗАвП. Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 1 ЗАвП, принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на ИА „АА“ или упълномощени от него длъжностни лица. В настоящия случай тази разпоредба е спазена напълно, като видно от Заповед № РД-01-553/23.11.2021 г., изпълнителният директор на ИА „АА“ е упълномощил лицата, заемащи длъжността началник на Областен отдел „АА“ да прилага ПАМ по чл. 106 и чл. 106а ЗАвП. В този смисъл, при изрична делегация, актът е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма, както и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване, т.е. акта е мотивиран. Посочено е основанието, на което е образувано производството, а именно извършена от контролните органи проверка относно спазването на разпоредбите на ЗАвП и ЗДвП и издадените въз основа на тях подзаконови нормативни актове. Посочено е мястото на извършване на проверката, установеното от нея, констатациите на органа относно наличие на нарушение, съобразени са всички релевантни факти и детайлно е описано нарушението и нарушителя. Съдържа се издателят на акта, неговия адресат, какво е решението на органа, в следствие на извършената проверка, т.е. съдържа диспозитив, правното основание за издаване на акта - чл. 107, ал. 1, във вр. чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“, т. 1 и т. 3, б. „в“ от ЗАвП, определен е вида и срока за приложения ПАМ. Административният орган е изложил мотиви, описаната в заповедта фактическа обстановка съответства на събраните по преписката документи и фактически установявания. Органът е изложил последователно установените факти и събрани доказателства, въз основа на което е направил извода си за наличие на основание за прилагане на ПАМ, поради констатирано нарушение.

При постановяването не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират отмяна на акта. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила

е съществено само тогава, когато е повлияло върху съдържанието на административния акт или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган, както и ако е нарушено правото на защита на засегнатото от акта лице.

Предвид изложеното, съдът счита, че при постановяване на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, които обусловят отмяна на акта на процесуално основание. Такива биха били липсата на мотиви, както и липсата на изискуемо по закона форма и съдържание. В това отношение следва да се извърши преценка за съответствието на издадената заповед с материалния закон.

По съответствие с материалния закон.

Преценката на законосъобразността на заповедта се свежда до това дали са налице материално-правните предпоставки за нейното издаване.

Безспорно по делото е, че дружеството жалбоподател е собственик на товарен автомобил, влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759 и прикачено полуремарке марка Тирсан с рег. № 34ACN230. Безспорно е също така, че О. Uluslararasi притежава Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015 за международен превоз на товари, валиден до 13.10.2025 г.

В настоящия случай е приложена разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и б. „г“ от ЗавП. Според нормата на б. „в“, за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ „временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва“ международен превоз на товари, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл. 7а, ал. 4 - до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4. Съобразно разпоредбата на б. „г“, ПАМ се прилага в случай на превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед преценката на материалната законосъобразност на издадения акт следва да се направи извод за наличие или липса на визиранието за нейното издаване обстоятелства. В този смисъл съдът прави извод, че предпоставките за налагането на ПАМ с процесната заповед са налични поради следните съображения:

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 23.11.2022 г., Serkan Genç от Р. Турция / [дата на раждане] /, около 09:50 часа в [населено място], на околоръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759, собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Тирсан с рег. № 34ACN230 /собственост на О. Uluslararasi/, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Турция до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г. При извършената проверка от служители на ИА“АА“ са установени следните нарушения:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от

разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ.

За констатираните нарушения са съставени против Serkan Genc от Р. Турция два АУАН № 330931/23.11.2022 г. за нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП и чл. 2, § 3 от Регламент 561 и АУАН № 331680 от 23.11.2022 г., за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТ.

Въз основа на тези АУАН са издадени две наказателни постановления - НП № 42-0004081/23.11.2022 г., с което на водача Serkan Genc от Р. Турция е наложено наказание "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева и НП № 42-0004082/23.11.2022 г., с което на Serkan Genc е наложено наказание "глоба" в размер на 2000 лева.

По делото е безспорно установено, че водачът на ППС не е гражданин на Европейския съюз, няма постоянен адрес на територията на България, не притежава сертификат по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. и с посоченото по-горе НП му е наложена глоба. Т.е. са били налице материалноправните предпоставки на чл. 10ба, ал. 1, т. 3, б. "в" и б. "г" от ЗАВП за издаване на заповедта за налагане на ПАМ.

Предмет на контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповедта за налагане на ПАМ по чл. 10ба, ал. 1, т. 3, б. „в“ и "г" от ЗАВП. Тук не следва да се обсъждат оплакванията за незаконосъобразност на съставения АУАН и на издаденото въз основа на него НП. Правото на защита срещу тези актове може да бъде реализирано в самостоятелно производство по реда на ЗАНН.

Неоснователно е оплакването за неясно посочване на правното основание за издаване на заповедта. Относимото правно основание е посочено в разпоредителната част на заповедта, а именно чл. 10ба, ал. 1, т. 3, б. "в" и "г" ЗАВП. Останалите законови разпоредби, посочени в административния акт, дават общата правна рамка на принудителните административни мерки по чл. 10ба от ЗАВП.

В допълнение следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК се намира в глава пета "Издаване на административни актове", раздел I "Индивидуални административни актове", а съгласно чл. 22, т. 1 от АПК производството по раздел I не се прилага за административни актове, които по силата на специален закон се издават и изпълняват незабавно или е предвидено специално производство с оглед на естеството им. Процесната мярка има предварително изпълнение, допуснато по силата на закона. Съобразно нормата на чл. 107, ал. 3 от ЗАВП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, т.е. ПАМ подлежи на незабавно изпълнение. Прилагането на чл. 26, ал. 1 от АПК би лишило от смисъл принудителните мерки по чл. 10ба ЗАВП, тъй като тяхната основна цел е незабавно преустановяване на правонарушението. По същата причина не е необходимо извършването на правонарушението да е установено с влязъл в сила акт.

Не на последно място следва да се посочи, че не е задължително участието на дружеството в административното производство, поради което оплакването, че в същото това производство не е бил осигурен преводач на български език на негов представител е неоснователно. В случая жалбоподателят не е бил пречатван да упражни правото си на оспорване пред съд, като за тази цел е упълномощил адвокат, който го е представлявал в съдебното производство /в този смисъл решение № 7275/12.06.2024 г. по адм. дело № 10203/2023 г. на ВАС, VII отделение/.

Неоснователно е и възражението, че тъй като съставеното на жалбоподателя С. Г. НП

№ 42-0004081/23.11.2022 г., издадено от началника на ОО АА, С., е отменено, то е отпаднала необходимостта от процесната заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник ОО“АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА“АА“ за налагане на ПАМ. НП е съставено на С. Г., а заповедта за ПАМ е издадена по отношение на другия жалбоподател като собственик на превозното средство, по отношение на което е приложена ПАМ. Т.е. отмяната на ПАМ не води автоматично до отмяна на процесната заповед.

С оглед на изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че същият като правилен и законосъобразен, следва да бъде потвърден.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя „Оркун Улусларараси Наклият“ не се дължат разноски.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя С. Г. не се дължат разноски.

Ответникът не претендира разноски, поради което не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Г. от Р. Турция / [дата на раждане] /, срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО “АА“ [населено място], при РД „АА“ към ИА“АА“.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 6593/2024 г. по описа на АССГ, II отд., 59 състав, в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Оркун Улусларараси Наклият“, представлявано от Е. С., срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО “АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА“АА“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд, а в частта, с характер на прекратително определение, подлежи на обжалване в 7-дневен срок.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: